त्रिवार्षिक Adj. *drei Jahre alt* Paṅkat. 167,2.

1. त्रिविक्रम n. *die drei Schritte* (Vishṇu's). Am Anf. eines Comp. Kumâras. 6,71.

2. त्रिविक्रम 1) Adj. *der die drei Schritte gethan hat* (Vishṇu). — 2) m. *a*) Bein. Vishṇu's. — *b*) *eine best. Mixtur* Rasendrak. 136. — *c*) N. pr. verschiedener Männer.

त्रिविक्रमक m. Bein. Vishṇu's Agni-P. 25,38.

त्रिविक्रमतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

त्रिविक्रमदेव m. N. pr. eines Autors Pischel, de Gr. pr. 28. Rasaratn. 300.

त्रिविक्रमभट्ट m. desgl. Pischel, de Gr. pr. 28.

त्रिविक्रमवृत्ति f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

त्रिविक्रमसेन m. N. pr. eines Fürsten.

त्रिविक्रमाचार्य m. N. pr. eines Astronomen.

त्रिवितस्ति Adj. *drei Spannen lang.*

त्रिविद्य Adj. *die drei* Veda *in sich bergend.*

*त्रिविद्या f. *die drei* Veda Ind. 13,452.

त्रिविध Adj. *von drei Arten, dreierlei, dreifach.*

त्रिविधनामावली f. Collectivname für *drei* best. Werke.

त्रिविधा Adv. *in drei Theile.*

त्रिविनत Adj. *drei gesenkte Körpertheile habend.*

त्र्यवनत v. l.

त्रिविबुधी f. *ein Verein von drei Göttern* Naish. 5,72.

त्रिविष्टप n. 1) = त्रिपिष्टप *die Himmelswelt*, Indra's *Himmel.* — 2) Name eines Liṅga. — 3) Saṁnj. Up. 4,1 fehlerhaft für त्रिविष्टब्ध.

*त्रिविष्टपसद् m. *ein Himmelsbewohner, ein Gott.*

त्रिविष्टब्ध und °क n. = त्रिदण्ड 1) *a*).

त्रिविष्टि Adv. *dreimal.*

त्रिविष्टिधातु Adj. *dreifach.*

*त्रिविस्त Adj. *drei* Vista *wiegend.*

त्रिवृच्चिक्रस् Adj. Beiw. eines Wagens MBh. 13, 139,26. = ऊर्धमध्याधोगतिफल Nilak.

त्रिवृत् 1) Adj. *a*) *dreifach, aus drei Theilen zusammengesetzt, in drei Formen bestehend, dreifach gewunden, — geschichtet, dreischichtig* u. s. w. In Verbindung mit स्तोम = 2) *a*). — *b*) *mit dem* trivṛt Stoma *verbunden.* — 2) m. *a*) *ein* Stoma, *bei welchem von den drei* Tṛka *des Liedes* Ṛv. 9,11 *je die drei ersten* Ṛk *jedes* Tṛka, *dann die zweiten und endlich die dritten aneinander gereiht werden.* — *b*) *eine dreifache Schnur.* — *c*) *ein dreifach gewundenes Amulet.* — 3) f. *Ipomoea Turpethum.*

त्रिवृता f. *Ipomoea Turpethum.*

त्रिवृत्करण n. *das Dreifachmachen* 267,21.

त्रिवृत्ता f. *Dreifachheit.*

त्रिवृत्ति f. *der Lebensunterhalt durch drei Dinge* (Opfer, Lehre und Empfangnahme von Almosen).

*त्रिवृत्पर्णी f. *Hingcha repens.*

त्रिवृत्सोम Hariv. 7135 fehlerhaft für त्रिवृत्स्तोम.

त्रिवृत्स्तोम Adj. *mit* त्रिवृत् 2) *a*) *verbunden.* Vgl. Nilak. zu Hariv. 2,72,46.

*त्रिवृत्त m. *Butea frondosa.*

*त्रिवृत्तिका f. *Ipomoea Turpethum.*

त्रिवृष 1) Adj. *drei Stiere habend* AV. 5,16,3. — 2) m. N. pr. des Vaters von Trjaruṇa und des Vjâsa im 11ten Manvantara VP.² 3,34. 37.

त्रिवृषन् m. N. pr. = त्रिवृष 2).

*त्रिवेणि und °णी f. *der Ort, wo die* Gaṅgâ *mit der* Jamunâ *und* (nach einer mythischen Vorstellung) *auch mit der* Sarasvatî *sich verbindet.* Auch N. pr. eines andern Ortes.

त्रिवेणिका f. Titel einer Grammatik.

त्रिवेणु 1) Adj. *mit drei Fahnen versehen* (Wagen). — 2) *ein best. Theil des Wagens.* n. = यत्कूबरयोः संधानार्थं त्रिशिखं दारु Nilak. zu MBh. 3, 175,1.

त्रिवेणुक (wohl m.) = त्रिवेणु 2).

1. त्रिवेद् am Anf. eines Comp. und °वेदी f. *die drei* Veda.

2. त्रिवेद् Adj. 1) *mit den drei* Veda *vertraut.* — 2) *die drei* Veda *in sich bergend* (die Sonne) Hemâdri 1,391,9.

त्रिवेदिन् Adj. = 2. त्रिवेद् 1) und 2).

त्रिवेदीतनु = 2. त्रिवेद् 2). देव *der Sonnengott* Bâlar. 84,4.

*त्रिवेला f. *Ipomoea Turpethum* Râgân. 6,168.

*त्रिवैस्तिक Adj. = त्रिविस्त.

*त्रिशकल m. = त्रीणि शकलान्यस्य Kâç. zu P. 6,2,47.

त्रिशक्ति f. N. pr. einer Göttin, = त्रिकला.

त्रिशङ्कु m. 1) N. pr. eines alten Weisen und eines alten Königs von Ajodhjâ. Am Himmel leuchtet er als *das südliche Kreuz.* — 2) **Katze.* 3) **Zibethkatze.* — 4) **der Vogel* Kâtaka. Vgl. त्रिशङ्ग. — 5) **Heuschrecke.* — 6) **ein leuchtendes fliegendes Insect.*

*त्रिशङ्कुक m. *Bachstelze* Gal.

*त्रिशङ्कुज्ञ m. Patron. Hariçkandra's.

त्रिशङ्कुतिलक Adj. (f. आ) *mit dem südlichen Kreuz geschmückt.* दिश् f. so v. a. *der Süden* Kâd. 133,18.

*त्रिशङ्कुयाजिन् m. Bein. Viçvâmitra's.

*त्रिशङ्ग m. *der Vogel* Kâtaka Gal. Vgl. त्रिशङ्कु 4).

त्रिशत 1) Adj. *a*) *hundertunddrei.* — *b*) *dreihundert.* — *c*) *der 300ste.* — *d*) *aus 300 bestehend.* f. ई Hariv. 512. — 2) f. ई *a*) *dreihundert.* — *b*) Titel eines Stotra (Opp. Cat. 1) und eines med. Werkes. — 3) n. *dreihundert.*

त्रिशतक Adj. (f. °तिका) *aus 300 bestehend.*

त्रिशततम Adj. 1) *der 103te.* — 2) *der 300ste.*

त्रिशतीगणितसार Titel eines Werkes.

1. त्रिशरण n. *die drei Zufluchtsstätten: Buddha, das Gesetz und die Versammlung.*

2.*त्रिशरण m. *ein* Buddha.

त्रिशरणतटभीम m. N. pr. eines Mannes.

त्रिशरीर Adj. *einen dreifachen Leib habend* Ind. St. 9,125.

त्रिशरीरभैरव Titel eines Werkes.

त्रिशरीरिन् Adj. *drei Körper habend.*

*त्रिशर्करा f. *drei Arten Zucker* Râgân. 22,11.

त्रिशल्य 1) Adj. *die Länge von drei Schweinsborsten habend.* — 2) *f. °ल्या N. pr. der Mutter eines Arhant's bei den Gaina.

त्रिशलाकापुरुषचरित n. Titel eines Werkes.

त्रिशस् Adv. *zu drei.*

त्रिशाख Adj. (f. आ) 1) *dreiästig.* — 2) *aus drei Runzeln bestehend* (भ्रुकुटी).

*त्रिशाखपत्त्र m. *Aegle Marmelos.*

*त्रिशाण und *°शाणय Adj. *drei* Çâṇa *wiegend.*

त्रिशानु m. N. pr. des Vaters von Karaṁdhama Hariv. 1,32,117. Vgl. त्रिभानु.

त्रिशाल 1) n. *ein Haus mit drei Hallen.* — 2) f. आ N. pr. der Gattin Siddhârtha's.

त्रिशालक n. *ein Haus mit drei Hallen.*

त्रिशिख 1) Adj. (f. आ) *dreizackig, dreispitzig, dreiflammig* (Hariv. 12292), *aus drei Runzeln bestehend* (भ्रुकुटी). — 2) m. *a*) **Aegle Marmelos.* — *b*) **ein* Rakshas. — *c*) N. pr. des Indra im Manvantara des Tâmasa. — 3) f. ई Titel einer Upanishad. — 4) n. *a*) *Dreizack.* — *b*) **ein Diadem mit drei Spitzen.*

त्रिशिखर Adj. *dreispitzig.* शैल m. N. pr. eines *Berges.*

*त्रिशिखिदला f. *ein best. Knollengewächs.*

*त्रिशिखिन् Adj. = त्रिशिख 1) in °शिखिदला.

त्रिशिखीब्राह्मण n. und °णोपनिषद् f. (Opp. Cat. 1) Titel einer Upanishad.

त्रिशिर 1) Adj. als Beiw. eines Wagens. v. l. चतुरश्र. — 2) m. N. pr. eines Rakshas, = त्रिशिरस्. — 3) *f. आ *Clypea hernandifolia* Râgân. 6,122.

त्रिशिरगिरि m. N. pr. eines *Berges.*

त्रिशिरस् 1) Adj. *a*) *dreiköpfig.* — *b*) *dreispitzig.* — 2) m. *a*) N. pr. α) eines Hymnendichters, mit dem Patron. Tvâshṭra. — β) eines von Vishṇu getödteten Asura. — γ) eines von Râma getödte-